

Motion

1984/85:152

Nic Grönvall

Preskriptionshinder vid skattebrott, m. m. (prop. 1984/85:47)

Jag ansluter mig till det yrkande som framföres i moderata samlingspartiets kommittémotion i anledning av regeringens proposition 1984/85:47.

Jag önskar emellertid i denna motion framlägga yrkande för det fall det avslagsyrkande som framföres i kommittémotionen icke skulle möta riksdagens bifall.

Det är på de skäl som anföres i kommittémotionen helt orimligt att preskriptionsinstitutet genombrytes helt enkelt därför att en åklagare finner det möjligt och opportunt att uttala en brottsmisstanke. Skulle riksdagens majoritet emellertid finna, att detta genombrott av preskriptionsinstitutets principer skall genomföras, måste det vara en tvingande nödvändighet att den gärning som sedermera, med stöd av den förlängda preskriptionstiden, blir föremål för slutligt åtal, *fullständigt överensstämmer* med den gärning som beskrivits av åklagaren vid delgivandet av brottsmisstanke. Det kan inte accepteras, att den generösa regeln om åtalsjustering i rättegångsbalkens 45 kap. lämnar utrymme för preskriptionsgenombrott genom generellt uttalade misstankar, som därmed leder till genombrott av preskriptionsinstitutet på löst formulerade och sedermera extensivt tolkade brottsmisstankar.

●m tingsrätt, i vissa fall av undanhållande eller antaget undanhållande, skulle få rätt att i särskilt beslut uttala att preskriptionstiden finge förlängas, blir det på samma sätt en tvingande nödvändighet att den domstol som slutligt har att pröva ett eventuellt väckt åtal icke blott får rätt att då pröva om grunderna för beslutet om förlängning av preskriptionstiden verkligen förelegat då tingsrättens beslut därom fattats, utan även om den misstanke som då uttalats *fullständigt överensstämmer* med den gärning som domstolen har att pröva. 45 kap. rättegångsbalken innehåller en regel om åtalsjustering som ger mycket vidsträckta ramar för åklagare att under senare rättslig handläggning av ursprungligen åtalad brottsmisstanke långtgående justera den ursprungligen uttalade brottsmisstanken. Detta innebär, att den slutligt prövande domstolen skulle kunna nödgas acceptera, att preskriptionsgenombrott inträffat till följd av tingsrätts beslut, för en gärning, som över huvud taget inte överensstämmer med den gärning som slutligen företages till prövning i domstolen.

Eventuella beslut om förlängning av preskriptionstid genom åklagares uttalande om misstanke och genom tingsrätts beslut att förlänga preskriptionstid i vissa sammanhang måste alltså kompletteras med regler av det innehåll som anges i denna motion. Det får ankomma på utskottet att utforma dessa lagregler.

Med hänvisning till det anförda yrkar jag

1. att riksdagen avslår proposition 1984/85:47, utom såvitt avser förslaget om generell förlängning av preskriptionstiden för vissa brott mot skatte- och avgiftsförfattningarna,
2. att riksdagen, för den händelse föregående yrkande faller, vid beslut om viss förlängning av preskriptionstid till följd av uttalad brottsmisstanke eller till följd av beslut av tingsrätt kompletterar dessa regler på sätt denna motion anger.

Stockholm den 20 november 1984

NIC GRÖNVALL (m)